

Cesta

Krystof, 2012

6/12: ↓ ↓ ↓ ↑ ↓

C

G

1. Tou cestou, tím směrem prý bych se dávno měl dát,

Dm

když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,

F

G

kus něhy ti za nehty slíbí a dají.

2. Víc síly, se prát, na dně víc dávat než brát,

a i když se vleče a je schůdná jen v kleče

donutí přestat se zbytečně ptát.

C

G

R. Jestli se blížím k cíli, kolik zbývá víry,

Am

F

G

kam zvou, svodidla, co po tmě mi lžou?

C

G

Am

Zda couvám zpátky, a plýtvám řádky, co řvou,

F

G

že už mi doma neotevřou.

3. Nebo jít s proudem, na lusknutí prstu se začít hned smát,

mít svůj chodník slávy a před sebou davy

a přes zkroucená záda být součástí stáda.

4. Ale zpívat, a hrát, kotníky líbat, a stát,

na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku

přestat se zbytečně ptát.

R. Jestli se blížím k cíli... → ||: Am G D/F# F :|| → R.